

Geachte mevrouw Bijsterveldt,

Wij, als ouders van een zoontje met het syndroom van Down, zijn zeer geschokt over uw plannen met betrekking tot passend onderwijs. Onze zoon is 9 jaar en geniet al sinds zijn vierde van het regulier onderwijs met behulp van een “rugzak”. Vanaf groep 3 maakt hij dus ook gebruik van de zogenaamde dubbele “rugzak” en natuurlijk van de ambulante begeleiding vanuit het REC. Beide zaken zijn absoluut geen luxe in het huidige onderwijsklimaat. Zoals op de meeste scholen zijn ook op de school van mijn zoon de klassen groot (30 leerlingen is geen uitzondering) en is er daardoor weinig tijd beschikbaar voor “zorgleerlingen”. Met het wegvallen van de dubbele “rugzak” en het bezuinigen op de ambulante begeleiding vanuit het REC maakt het U onze zoon onmogelijk om regulier onderwijs te kunnen volgen. Terwijl dit onderwijstype toch **passend** voor hem is. Dit merken we niet alleen aan onze zoon, maar komt ook duidelijk naar voren uit het onderzoek uitgevoerd en beschreven door Gert de Graaf. Uit zijn onderzoek komt duidelijk naar voren dat kinderen met het syndroom van Down die regulier onderwijs volgen over het algemeen cognitief beter presteren en ook op het gebied van spraak taal ontwikkeling beter presteren dan leeftijdsgenootjes die speciaal onderwijs volgen.

Niet maakt U het alleen voor onze zoon onmogelijk om regulier onderwijs te volgen, het gaat de gemeenschap ook niets opleveren. Mijn zoon zal naar het speciaal onderwijs vertrekken met het daaraan gebonden leerlingenvervoer, want hij kan niet zelfstandig 6 km heen en terug naar de dichtsbijzijnde s.o. school reizen. Dit zal tezamen meer kosten dan de dubbele “rugzak” die hij nu ontvangt. Bovendien zal hij gemiddeld genomen in de toekomst meer ondersteuning nodig hebben omdat hij “gemiddeld” gezien op een “lager” niveau zal presteren. Dat gaat de gemeenschap in de toekomst nog eens extra geld kosten.

Op basis van deze kosten/baten analyse vragen wij aan de minister om de afschaffing van de dubbele rugzak voor kinderen vanaf groep 3 in het regulier onderwijs met een verstandelijke beperking te heroverwegen.

Daarnaast spelen ook nog “softe” argumenten een rol. In het hele stuk over passend onderwijs komt het woord integratie niet aan bod, terwijl dit juist een belangrijk item is. Willen we in de toekomst in een gemeenschap leven waarin het “normaal” is dat we voor onze “zwakkeren” in de samenleving zorgen zonder dat de overheid voor alles een pot met geld heeft klaar staan, integratie van het grootste belang. Door passend onderwijs op deze manier door te voeren zullen veel “zorgleerlingen” verdwijnen uit het gezichtsveld van “gewone leerlingen” en binnen de samenwerkingsverbanden gedwongen worden geplaatst op de “speciale” school binnen het samenwerkingsverband. Dit samenwerkingsverband krijgt ook nog eens minder geld waardoor de zorgleerlingen kwalitatief minder goed onderwijs zullen ontvangen (vergroting van de klassen in het VSO etc.).

Door invoering van passend onderwijs op deze manier wordt dus ook de moeizame weg naar intergratie van mensen met een beperking ook nog eens bij de wortel (kinderen) in de kiem gesmoord.

Kokkie Schnetz